

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/932/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814201136
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7814201136.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému C.. Š. S., J., N. XXX, o zaplatenie 128,36 € istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 10C/57/2014-56 z 23.6.2014 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi 58,36 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 2.11.2012 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čoho sa žalobca podanou žalobou (reprodukoval jej podstatnú časť) domáhal a, čo uviedol žalovaný v písomnom podaní, ktorým sa k podanej žalobe vyjadril. Ďalej vymenoval listinné dôkazy, s ktorými sa v konaní oboznámil a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu, čo do vyhovujúcej časti (v časti uhradenia poplatkov za služby) je dôvodná, a preto jej vyhovel a v prevyšujúcej časti, ohľadne zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta), žalobu žalobcu zamietol. Konštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o pripojení (ďalej len Zmluva) vrátane Všeobecných podmienok (ďalej len VP), ako aj o Dodatok k uvedenej zmluve, faktúry za poskytnuté služby a o ust. zák.č.610/03 Z. z. o elektronických telekomunikáciách. Vychádzajúc z § 42 ods.4 písm. a),b),§ 43 ods.1,ods.5 písm. b) zák.č.610/03 o elektronických komunikáciách v znení účinnom do 31.3.2010, t. j. v čase uzavretia Zmluvy,§ 43 ods.12 písm. a),b),§ 44 ods.1,ods.8 písm. b) zák.č.351/11 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom do 31.8.2012, ktorých znenie citoval, zistil, že medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva, ktorej súčasťou boli aj VP, a následne Dodatok k Zmluve o pripojení (ďalej len Dodatok), že na základe Zmluvy a Dodatku žalobca poskytoval žalovanému dohodnuté služby, avšak ten cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti, ani v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie nezaplatil, preto ho zaviazal úhradou dlžnej sumy 58,36 € za poskytnuté telekomunikačné služby, že z odpovedí na reklamáciu žalovaného vyplýva, že žalobca znížil pohľadávku za poskytnuté služby vo výške 14,94 €, pričom 16.3.2012 žalovaný uzavrel Dodatok, predmetom ktorého bol účastnícky program Mobilný Orange Internet Premium+, že žalovaný sa zaviazal využívať služby po dobu 12 mesiacov a zároveň sa zaviazal uhrádzať mesačný poplatok a keďže nedodrжал dohodnuté platby, došlo zo strany žalobcu k obmedzeniu služieb a následne k úplnému odpojeniu SIM karty, počas odpojenia SIM karty služby poskytované neboli a v tomto období žalovanému ani nebol účtovaný mesačný poplatok, že z uvedeného teda vyplýva, že nedodrжал uzavretý Dodatok a mesačne riadne neplatil za faktúry, preto došlo k obmedzeniu poskytovaných služieb a následnému prerušeniu poskytovaných služieb, preto bolo jeho povinnosťou doplatiť dlžnú sumu 58,36 € za telekomunikačné služby, ktoré mal možnosť využívať a ktoré mu boli poskytované do doby, kým neporušil podmienky v zmluve. Dospel k záveru, že v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie pokuty 70 € s prísl. (s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od

2.11.2012 do zaplataenia) žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol. Ďalej, citujúc znenie § 544 O. z. v platnom znení, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Dodatku, § 53a ods.1, § 517 ods.1,2, § 545a, § 559 ods.1 O. z., časti čl.2.5 Dodatku k Zmluve o pripojení č.A4353322 z 25.5.2009 uviedol, že rozsudkom Okresného súdu (ďalej len OS) Prešov 17C/23/2010-65 z 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 2Co/137/2010 z 29.6.2011 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, obdobne aj vo veci OS Prešov 17C/112/2010-35 zo 16.8.2010 v spojení s rozsudkom KS v Prešove 18Co/136/2010 z 9.5.2011, že vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok OS Svidník 7C/119/2011 z 31.10.2011, rozsudok OS Vranov nad Topľou 11C/184/2011-82 z 26.10.2011 a i.), že § 53a O. z. je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), ktorá v čl.7 ods.1 (citoval jeho znenie) ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok, že s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len SD EÚ) by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov (citoval znenie čl.6 ods.1 smernice), že čl.6 ods.1 sa má považovať za kogentné ust. a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie SD EÚ C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať, že § 53a ods.1 O. z. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods.5 O. z.; absolútna neplatnosť), že jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zák. explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zák., že ak by priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu z jeho strany a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa, že zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť pokuty, že ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval (§ 53a O. z.), že plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods.1 O. z.; „z neplatného právneho úkonu“), navyše pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno „zmoderovať“, pretože tomu bráni jej neplatnosť a zníženie pokuty podľa všeobecného § 545a O. z. sa môže týkať iba platne uzavretej pokuty, že zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto, že ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky), je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, že takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods.8 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zák.č.250/07 Z. z.), že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť, že možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zřejmé, že ide o rovnosť len formálnu a aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Preto žalobu v časti o zaplataenie pokuty zamietol z dôvodu, že „sa jednalo“ o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s § 53a ods.1 O. z. Priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods.2 O. z. z celkovej dlžnej sumy v súlade so VP, čl.11, bod 11.14, a to počnúc 2.11.2012, t.j. odo dňa uplynutia žalobcom poskytnutej dodatočnej lehoty na plnenie, do zaplataenia a poznamenal, že výška úrokov bola ustálená v súlade s § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z. V súlade s § 142 ods.2 O. s. p. (aj jeho znenie citoval) náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Proti rozsudku podal žalovaný včas odvolanie a v ňom takmer doslovne reprodukoval obsah podania (č.l.41) z 22.4.2014 (podaného osobne na súd 23.4.2014), označeného ako odpor proti platobnému rozkazu.

Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Aj keď žalovaný v odvolaní výslovne neoznačil odvolací dôvod, skutočnosti v odvolaní uvedené sa dajú subsumovať pod odvolací dôvod upravený v § 205 ods.2 písm. a) O. s. p., t. j., že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p), lebo účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a v § 205 ods.2 písm. c) O. s. p., t. j., že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že oba do úvahy prichádzajúce odvolacie dôvody sú dané, preto podľa § 221 ods.1 písm. f),ods.2 O. s. p. rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

Žalovaný tak v podaní (č.l.41) z 22.4.2014, ako aj v odvolaní tvrdí, že faktúry neuhrádzal z toho dôvodu, že mobilný internet, napriek jeho komunikácii so žalobcom nebol funkčný, čiže ho nevyužíval a, že viackrát od žalobcu žiadal, aby mu poslal podrobný výpis služieb.

Dosiaľ vykonané dokazovanie neopodstatňuje záver súdu, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby, lebo nebola preukázaná rozhodujúca skutočnosť a to, že žalovaný mal možnosť využívať dohodnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 6-8/2012, resp., že za uvedené obdobie nebola obmedzená dodávka dohodnutých služieb.

Súd mal v prvom rade zistiť, či faktúry (č.l.11-14) boli vystavené dôvodne, s prihliadnutím na žalovaným reklamované nedodanie služieb, pričom v tejto súvislosti treba podotknúť, že jeho tvrdenie, že služby žalobcu nevyužíval nemá nijaký právny význam, ak žalobca vytvoril podmienky, aby mohol služby využívať v súlade so Zmluvou a bez obmedzenia.

Na zistenie tejto skutočnosti bude nevyhnutné doplniť dokazovanie predovšetkým zabezpečením dôkazu od žalobcu, z akého dôvodu došlo k zníženiu pôvodnej pohľadávky o sumu 14,94 €, ako sa toto zníženie prejavilo na žalovanej sume, rozpis - kedy a v akom rozsahu neboli dodávané služby pre žalovaného a rozpis dodávaných a fakturovaných služieb žalovanému.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy

protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

Ústavný súd Slovenskej republiky judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zák. č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 201 prvá veta O. s. p.), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods.1,2 O. s. p., lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody, príp. obsahuje iba nedostatočné dôvody prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov. Odôvodnenie rozsudku, čo do zaplatenia sumy 58,36 € (štvrtý odsek na str.4 rozsudku) je také strohé, že nespĺňa požiadavky riadneho odôvodnenia rozsudku, resp. nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, lebo v ňom nie je vysvetlené, za aké obdobie bola prerušená dodávka a neboli účtované poplatky, ako sa súd vyrovnal s reklamáciou žalovaného a na základe akých skutočností považoval za preukázané, že mal možnosť využívať dohodnuté služby.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu - po doplnení dokazovania v naznačenom smere, príp. ďalšími dôkazmi navrhnutými alebo predloženými účastníkmi konania - vo veci opätovne rozhodnúť, vyrovnáť sa so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní a rozhodnutie odôvodniť tak, aby spĺňalo náležitosti podľa § 157 ods.2 O. s. p., teda aby bolo preskúmateľné.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.